

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 16 maart 2021

Kenmerk: 20/19

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:

mr. R.J.B. Boonekamp, wonende te Arnhem, voorzitter,
drs. D.J. Pot, wonende te Apeldoorn,
mevrouw drs. A.H. Vennegoor-Kalter, wonende te Zutphen,
bijgestaan door mr. F. Diepraam, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

de stichting **A.**,
gevestigd te Z.,
eiseres in conventie,
tevens verweerster in reconventie,
gemachtigde: mr. M.H.G. van de Mortel,

tegen:

B.,
wonende te Z.,
verweerster in conventie,
tevens eiseres in reconventie,
gemachtigde: mr. B.G. den Outer-Kroon.

Partijen worden hierna aangeduid als de Stichting en verweerster.

1. De procedure

- 1.1 De Stichting heeft deze procedure aanhangig gemaakt met een brief van 22 december 2020. Met een daarbij gevoegde memorie van eis (met producties, genummerd 1-80) heeft zij het Scheidsgerecht verzocht om bij arbitraal vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, de arbeidsovereenkomst met verweerster te ontbinden per de eerst mogelijke datum wegens een redelijke grond als bedoeld in artikel 7:669 lid 3 aanhef en sub d, g, h en/of i BW, daarbij te bepalen dat verweerster enkel aanspraak heeft op de wettelijke transitievergoeding als bedoeld in artikel 7:673 BW en tevens te bepalen dat verweerster geen aanspraak heeft op enige (andere) billijke of aanvullende vergoeding, met veroordeling van verweerster in de proceskosten.

- 1.2 Met een brief van 26 januari 2021 heeft de gemachtigde van verweerster een memorie van antwoord tevens houdende memorie van eis in reconventie ingezonden (met producties, genummerd 1-48). Zij heeft daarbij verzocht om:

primair:

1. in conventie: het verzoek tot ontbinding af te wijzen;
2. in reconventie: verweerster binnen 24 uur na de uitspraak in deze procedure weer toe te laten tot het verrichten van haar werkzaamheden als kinderneuroloog in het ziekenhuis, althans tot een andere passende functie binnen het ziekenhuis waarbij zij passende klinische werkzaamheden als kinderneuroloog kan verrichten, en haar deze functie ongehinderd te laten vervullen, onder gelijkblijvende arbeidsvoorwaarden, althans de Stichting te verplichten met verweerster de mogelijkheden van herplaatsing te onderzoeken waarbij herplaatsing de uitkomst zal zijn, op straffe van een dwangsom van € 10.000,--, althans een door het Scheidsgerecht in goede justitie te bepalen dwangsom voor iedere dag of gedeelte daarvan dat de Stichting in gebreke blijft aan het in deze te wijzen vonnis te voldoen; en
3. de Stichting te veroordelen in de kosten van deze procedure;

subsidiair:

1. bij toewijzing van de gevraagde ontbinding van de arbeidsovereenkomst aan verweerster toe te kennen de transitievergoeding van € 92.743,08 bruto en een billijke vergoeding van € 500.000,-- bruto, althans een in goede justitie te bepalen billijke vergoeding;
2. de Stichting te veroordelen bij te dragen in de kosten van juridische bijstand van verweerster, te weten een bedrag van € 35.000,-- netto inclusief BTW;
3. de Stichting te veroordelen in de kosten van deze procedure.

- 1.3 Met een brief van 2 februari 2021 heeft de gemachtigde van verweerster nog 2 nadere producties ingezonden (genummerd, 49-50).

- 1.4 Met een brief van 4 februari 2021 heeft de gemachtigde van de Stichting nog 6 nadere producties ingezonden (genummerd, 81-86).

- 1.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 25 februari 2021. Aan de zijde van de Stichting waren aanwezig C. (directievoorzitter van het ziekenhuis), D. (jurist van het ziekenhuis), E. (gynaecoloog en algemeen lid bestuur Medisch Specialisten Coöperatief A., hierna: MSC) als informant, F. (kinderarts en vakgroep voorzitter kindergeneeskunde) als informant, G. (neuroloog en vakgroep voorzitter neurologie) als informant, bijgestaan door de gemachtigde van de Stichting. Verweerster was aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde en een viertal personen die inhoudelijk niet bij de zaak betrokken zijn. De gemachtigden hebben het woord gevoerd aan de hand van pleitnotities die aan het Scheidsgerecht zijn overgelegd.

2. De feiten

- 2.1 Verweerster (geboren 26 december 1962) is sinds 1 oktober 2000 werkzaam als kinderneuroloog in het door de Stichting in stand gehouden H. te Z. (hierna: het ziekenhuis of H.), dat onderdeel is van het A.. Zij verricht haar werkzaamheden op basis van een arbeidsovereenkomst met de Stichting tegen een maandsalaris van € 10.746,90 bruto, te vermeerderen met 8% vakantietoeslag, 6% frequentietoeslag, 10% intensiteitstoeslag en overige emolumenten bij een 90% dienstverband.
- 2.2 De vakgroep kinderneurologie in het ziekenhuis bestaat uit drie leden: naast verweerster, die is opgeleid als kinderarts met aandachtsgebied kinderneurologie, zijn twee neurologen lid van de vakgroep, te weten I. en J.. De aansturing van de vakgroep kinderneurologie geschiedt door een managementteam van de Resultatenverantwoordelijke Eenheid (RVE) gynaecologie, obstetrie en urologie (hierna: het MT).
- 2.3 Binnen het ziekenhuis geldt een '*Reglement functioneringsvraag A.*' (door de directie van het ziekenhuis vastgesteld op 4 december 2017) dat tot doel heeft te voorzien in een zorgvuldige procedure rondom het onderzoek naar mogelijk disfunctioneren en te voorzien in een verbetertraject bij (enige vorm van) disfunctioneren van een medisch specialist (het Reglement).

Gebeurtenissen vanaf 2017

- 2.4 In januari 2017 hebben de kinderneurologen in een werkoverleg aan het MT een verzoek gedaan om begeleiding door een coach om de samenwerking te verbeteren. De coaching is vervolgens in juni 2017 begonnen. In het najaar van 2017 hebben de kinderneurologen vastgesteld dat de eerste vier sessies niet het gewenste resultaat hebben gehad. Volgens de kinderneurologen moesten eerst praktische werkafspraken worden gemaakt met betrekking tot onder andere tijdsindeling, gestoord worden tijdens overleg, agendabeheer en te laat komen. Vervolgens hebben de kinderneurologen een visiedocument opgesteld en aan het MT aangeboden. Omdat het MT dit niet kon onderschrijven is dit niet tot stand gekomen. Om werkafspraken vast te leggen hebben de kinderneurologen getracht een huishoudelijk reglement op te stellen. Over de tekst daarvan hebben zij het niet eens kunnen worden. Eind 2018 heeft het MT zelf werkafspraken in een verkort huishoudelijk reglement vastgesteld. Uiteindelijk is het coachingstraject eind 2018 gestaakt.
- 2.5 Op 15 juni 2017 is de vakgroep kinderneurologie in het ziekenhuis door de Nederlandse Vereniging voor Neurologie (NVN) gevisiteerd en beoordeeld op kwaliteit. Op diezelfde datum is de opleiding neurologie van het ziekenhuis gevisiteerd door de Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (de RGS).
- 2.6 Op 30 juni 2017 heeft zich tussen verweerster en 2 arts-assistenten neurologie een conflict voorgedaan. Op verzoek van de medisch manager van de RVE en de vakgroepvoorzitter kindergeneeskunde van het ziekenhuis is verweerster in augustus 2017 door de Stichting verwezen naar een extern bureau (K.) voor een begeleidingstraject in verband met problemen op het vlak van communicatie en samenwerking.

- 2.7 Naar aanleiding van de visitatie op 15 juni 2017 heeft de NVN op 22 november 2017 een definitief visitatierapport aan de vakgroep kinderneurologie gestuurd, waarin met betrekking tot de onderdelen 'zelfevaluatie van het functioneren van de vakgroep' en 'ongewenst gedrag' de volgende zwaarwegende adviezen werden gegeven:

"De visitatiecommissie adviseert de vakgroep dringend de resultaten van de evaluatie te bespreken, verbeteracties te formuleren en te monitoren. (...)

De visitatiecommissie adviseert de vakgroep dringend om zorg te dragen voor het in kaart brengen van ongewenst gedrag binnen de vakgroep en dit vervolgens plenair bespreekbaar te maken."

- 2.8 Naar aanleiding van de visitatie op 15 juni 2017 heeft de RGS op 3 januari 2018 het besluit genomen om de volledige opleiding neurologie voor een (nieuwe) periode van vijf jaar te erkennen, maar daaraan onder meer de volgende voorwaarde verbonden:

"Tijdens het opleidingsonderdeel kinderneurologie creëren de leden van de opleidingsgroep een gunstig en veilig opleidingsklimaat en verzorgen zij tijdige en adequate supervisie voor de aios (...)."

- 2.9 Op 24 september 2018 is het begeleidingstraject van verweerster bij K. succesvol afgerond. K. heeft daarover het volgende vastgelegd in een eindevaluatie:

"Bij dezen heeft op 24 september jl. de laatste individuele sessie bij K. afgerond, op 15 januari vindt de laatste Mindfulnessbijeenkomst plaats. Het traject bij K. kan gezien worden als geslaagd. Ook op werk is het traject afgerond; betrokkene heeft een document ontvangen met de bevestiging dat functioneringstraject geslaagd afgerond is. In het kader van deze afronding is het voor betrokkene fijn en aanmoedigend dat ze het vertrouwen terugkrijgt en ze weer de ruimte krijgt zoals iedere medewerker."

- 2.10 Bij brief van 10 oktober 2018 heeft het ziekenhuis in reactie op het besluit van de RGS d.d. 3 januari 2018 onder meer het volgende aan de secretaris van de RGS geschreven:

"Er is na inventarisatie van de knelpunten en ervaringen van AIOS in gezamenlijk overleg (AIOS, kinderneurologen, opleider en waarnemend opleider) een verbeterplan opgesteld inclusief structurele werkafspraken. Tevens zijn er een aantal structurele bijeenkomsten geweest met alle kinderneurologen, opleider en waarnemend opleider neurologie, vertegenwoordigers van de AIOS en het bestuur van de COC van het A. om dit proces te bewaken, te monitoren en te evalueren. Ook zijn er regelmatig feedbackgesprekken met de AIOS. Er is thans sprake van een goed, gunstig en veilig opleidingsklimaat zoals dat van een A-opleiding verwacht mag worden."

- 2.11 In november 2018 heeft zich bij de stage kinderneurologie van de opleiding neurologie opnieuw een conflict voorgedaan, dit keer tussen I. en een arts-assistent. Op 29 november 2018 heeft de decaan van de Centrale Opleidingscommissie (COC) aan de directeur medische zaken van het ziekenhuis onder meer het volgende geschreven:

"Zoals ik je vandaag al mondeling liet weten hebben L. en ik vandaag in overleg met de opleiders neurologie (...) besloten de stage kinderneurologie binnen de opleiding neurologie met onmiddellijke ingang stop te zetten. Dit besluit is eveneens mondeling gecommuniceerd met het MT van de RVE H.. De belangrijkste redenen van deze maatregel zijn het wederom onveilige opleidingsklimaat en het tekortschieten van veilige en consistente supervisie. Hieronder volgt een korte toelichting.

Vlak voor de RGS visitatie van de opleiding neurologie op 15 juni 2017 hebben de arts-assistenten neurologie stevige kritiek geuit op de stage kinderneurologie. Naast deze kritiek deed zich bovendien een openlijke confrontatie voor tussen twee aios neurologie enerzijds en één van de kinderneurologen anderzijds. De RGS heeft de opleiding neurologie n.a.v. de visitatie de volgende voorwaarde opgelegd:

"Tijdens het opleidingsonderdeel kinderneurologie creëren de leden van de opleidingsgroep een gunstig en veilig opleidingsklimaat en verzorgen zij tijdige en adequate supervisie voor de aios"

De COC is begin juli 2017 bij deze problematiek betrokken geraakt. Met alle partijen is vervolgens afgesproken dat de COC regelmatig overleg heeft met de aios neurologie over de sfeer en de veiligheid op de werkvloer en de voortgang van het verbeterplan, dat n.a.v. de kritiek door de kinderneurologen was opgesteld.

Tussen half juli 2017 en eind september 2018 hebben o.l.v. ondergetekende 6 bijeenkomsten plaatsgevonden waaraan werd deelgenomen door vertegenwoordigers van de aios neurologie, de aios, die de stage kinderneurologie vervulden, de opleiders neurologie en de kinderneurologen. Dit heeft opgeleverd dat de assistenten bij de kinderneurologie beter voorbereid de dienst ingaan, dat iedere assistente een introductiegesprek heeft en dat de kinderneurologen bij spoedgevallen (ook tijdens diensturen) beter beschikbaar zijn. De kinderneurologen toonden zich bereid de stage te willen verbeteren en uiteindelijk is het begeleidingstraject afgesloten.

Helaas moet worden vastgesteld, dat in de afgelopen twee maanden oude patronen weer terugkeren

- 1. Er is sprake van hoge werkdruk bij de kinderneurologen. Dit heeft invloed op het opleidingsklimaat. Zo is er te weinig tijd op de poli beschikbaar om de (dikwijls complexe) kinderneurologische patiënten voor te bespreken. Tijdens spreekuren is al evenmin voldoende tijd beschikbaar voor tussentijds bespreken/beoordelen van patiënten. De poli van de assistenten*

loopt hierdoor structureel uit, wat leidt tot boze patiënten, die soms zelfs woedend weglopen. De boosheid van patiënten uit zich op dergelijke momenten vooral naar de assistenten.

2. *Er heerst een gespannen sfeer tussen de kinderneurologen. Dit straalt frequent af op de assistenten en leidt bij tijd en wijle tot onheuse bejegening van de arts-assistenten. Dit heeft een steeds terugkerend karakter en zorgt voor een onacceptabele en onveilige werksfeer.*
3. *De hoge werkdruk en de gespannen onderlinge verhoudingen brengen met zich mee dat onderlinge afstemming van werkzaamheden in toenemende mate te wensen overlaat. Dit leidt er toe dat de supervisie soms op 1.dag meerdere keren wisselt en dat niet altijd duidelijk is wie de supervisie van acute patiënten heeft.*

Geconstateerd kan worden dat ondanks een intensief begeleidingstraject het niet lukt voor het opleidingsonderdeel kinderneurologie een gunstig en veilig opleidingsklimaat en tijdige en adequate supervisie duurzaam te organiseren. Om schade aan de verder uitstekend draaiende opleiding neurologie te voorkomen is er geen andere uitweg mogelijk dan op dit moment de stage kinderneurologie on hold te zetten. Namens de COC verzoekt je om in overleg met het MT van de RVE H. maatregelen te treffen, die er toe leiden dat in de toekomst deze stage zonder problemen kan worden ingevuld."

- 2.12 Op 17 januari 2019 heeft tussen de directie van het ziekenhuis en de leden van de vakgroep kinderneurologie naar aanleiding van het stopzetten van de stage kinderneurologie een gesprek plaatsgevonden over het functioneren van de vakgroep kinderneurologie. In dat gesprek heeft de directie besloten een onderzoek te laten doen naar mogelijk disfunctioneren van de vakgroep. Er is toen een commissie van vooronderzoek ad hoc ingesteld die de ontvankelijkheid van de klacht over mogelijk disfunctioneren van de vakgroep moest gaan onderzoeken. Op 5 maart 2019 heeft de directeur medische zaken van het ziekenhuis aan de leden van vakgroep kinderneurologie onder meer het volgende geschreven naar aanleiding van het gesprek dat op 17 januari 2019 tussen hen had plaatsgevonden:

"Tijdens het gesprek werd de melding van mogelijk disfunctioneren van de vakgroep besproken. Directe aanleiding hiervan is het terugtrekken van de AIOS neurologie vanwege een onveilig opleidingsklimaat tijdens de module kinderneurologie. Vanwege deze melding waarbij de patiëntenzorg risico loopt te worden geschaad en het potentiële risico op de kwaliteit van zorg, hebben de directie en MSC inmiddels besloten een traject te starten naar het functioneren van de vakgroep kinderneurologie.

Het A. heeft een Reglement Functioneringsvraag voor de individuele medisch specialist, geen reglement functioneringsvraag van een hele vakgroep. De commissie van vooronderzoek ad hoc is samengesteld en is gevraagd bij de analyse van de functioneringsvraag met bovenstaande rekening te houden."

- 2.13 Bij e-mail van 7 maart 2019 heeft de voorzitter van de commissie van vooronderzoek ad hoc aan de directies van het ziekenhuis en het MSC onder meer het volgende bericht:

"Het zelfoplossend vermogen van de vakgroep is onvoldoende om de samenwerking en onderlinge communicatie tussen de collega's te verbeteren. Deze situatie is mede bepalend geweest voor het ontstaan van het huidige "onveilige opleidingsklimaat" en het dientengevolge terugtrekken van de AIOS neurologie. Hoewel zich tot nu toe geen incidenten of bijna-incidenten hebben voorgedaan, wordt het risico daarop in de huidige situatie reëel geacht. De commissie is van mening dat het heersende klimaat binnen de vakgroep drastisch verbeterd dient te worden, maar vraagt zich af, of dit zonder structurele aanpassingen van de vakgroep en/of de omgeving, waarin zij is ingebed, mogelijk is.

De commissie komt dan ook op grond van bovenstaande tot de conclusie, dat de melding van mogelijk disfunctioneren van de vakgroep kinderneurologie inhoudelijk ontvankelijk is."

- 2.14 Naar aanleiding van de conclusie van de commissie van vooronderzoek ad hoc hebben de directies van het ziekenhuis en het MSC (gezamenlijk aangeduid als het Gremium) vervolgens aan de commissie van onderzoek ad hoc onder meer het volgende geschreven:

"Het gremium verzoekt de commissie van vooronderzoek ad hoc de volgende punten mee te nemen in het onderzoek:

- is er sprake van disfunctioneren van de vakgroep?*
- is er sprake van disfunctioneren van een van de leden van de vakgroep?*
- samenwerking binnen de vakgroep*
- communicatie binnen de vakgroep*
- communicatie buiten de vakgroep*
- het vermogen tot stellen van gezamenlijke doelen en beleid*
- de samenwerking met andere vakgroepen, zoals de vakgroep neurologie en kindergeneeskunde*
- de kwaliteit en veiligheid van het opleidingsklimaat voor de arts-assistenten van de neurologie en kindergeneeskunde*
- de veiligheid en kwaliteit van de patiëntenzorg*
- de rol van het MT in het bewaken en bevorderen van het functioneren van de vakgroep*
- de aanwezigheid en mate van zelfreflectie bij de leden en binnen de vakgroep*
- de mogelijkheid tot een verbetertraject indien er sprake is van disfunctioneren"*

- 2.15 Op 17 juli 2019 heeft de commissie van onderzoek ad hoc een conceptrapportage aan de leden van de vakgroep kinderneurologie toegezonden, waarop de betreffende leden schriftelijk hebben gereageerd.

- 2.16 Op 30 augustus 2019 heeft de commissie van onderzoek ad hoc een definitieve rapportage aan betrokkenen toegezonden waarin onder andere het volgende staat:

“Communicatie:

In de gesprekken geven de vakgroepleden aan zich niet gehoord en/of gewaardeerd en/of gerespecteerd (in de expertise) te voelen door de vakgroepcollegae. Er zijn regelmatig onderlinge irritaties, ook over kleine dingen. Feedback geven en ontvangen wordt als moeizaam ervaren. Vooral met betrekking tot B. ervaren I. en dr. J. hierin grote problemen. Het aanspreken van de vakgroepleden, ongeacht door wie, heeft vaak een kortdurend effect en dient continu herhaald te worden. Openlijk wordt er negatief over elkaar gesproken.

De kinderneurologen zijn het regelmatig openlijk met elkaar oneens op gebied van beleid/ diagnosestelling en hebben moeite om op één lijn te komen. De directe werkring is hiervan getuige en zij ervaart dan een gespannen sfeer. Zorginhoudelijk is het lastig wanneer er hierdoor onduidelijkheid ontstaat over het te volgen beleid.

Door de kinderartsen wordt het met de kinderneurologen gezamenlijk zorgdragen voor patiënten wel eens lastig gevonden wegens moeizame communicatie over de patiëntenzorg. Verpleegkundigen van de afdeling ervaren een drempel naar de kinderneurologen toe, met name bij B. vanwege onvoorspelbaarheid van haar gedrag en heftigheid van haar reactie. De interactie tussen en met de kinderneurologen wordt regelmatig en door meerdere arts-assistenten neurologie als moeilijk beschreven.(...) B. heeft naast het groepstraject tweemaal eerder een individueel traject gevolgd (2013, 2017-2018) op gebied van gedrag en communicatie. (...) In juni 2018 is het traject geëindigd. De verbeteringen in communicatievaardigheden van B. zijn echter tijdelijk gebleken, zoals blijkt uit de gesprekken die zijn gevoerd met de vakgroepleden zelf en de andere betrokkenen. Er wordt unaniem aangegeven dat het gedrag van B. enigszins is verbeterd, maar ook dat het ongewenste gedrag vlak onder het oppervlak ligt en er bij tijd en wijle toch uitkomt. (...)

Samenwerking:

De wijze waarop er tussen de kinderneurologen wordt gecommuniceerd, heeft effect op de wijze van samenwerken. De kinderneurologen hebben moeite om op één lijn te komen qua beleid of diagnosestelling. De expertisegebieden die bij de vakgroepsleden verschillend aanwezig zijn, lijken onvoldoende te worden benut. Elke patiënt kent in principe één hoofdbehandelaar gedurende het behandeltraject en het behandelbeleid wordt daarmee in principe door één kinderneuroloog vastgesteld; alleen in acute gevallen wordt hiervan afgeweken. Hoewel per 2019 de afspraak is gemaakt dat de supervisor de dagelijkse zorg op de afdeling heeft, dient dit altijd in overleg met de hoofdbehandelaar te gaan. De indruk van de commissie is dat over deze afspraak geen consensus bestaat binnen de vakgroep. (...)

Organisatie en professionaliteit

Het lukt de vakgroep niet zich zelfstandig te organiseren om de werkdruk en de moeizame communicatie binnen de vakgroep het hoofd te bieden. Het huishoudelijk reglement dat met moeite is opgesteld door de vakgroepleden wordt door henzelf niet nageleefd. Er is grofmazig een gezamenlijke visie op de toekomst, maar de invulling gebeurt individueel en daardoor moeizaam. Het visiedocument

van de vakgroep dat medio 2018 gereed was en ingediend bij het MT, is niet tot een definitief document gekomen waarin zowel de vakgroep als MT zich kan vinden. Er is veel correctie en aansturing nodig van alle vakgroepleden om gemaakte afspraken te handhaven, zowel door elkaar als door het MT. Ingrijpen door het MT is nodig: gezamenlijk komen de vakgroepleden niet tot reorganisatie van processen (zoals de supervisie). (...)

Conclusie

De commissie komt op grond van bovenstaande bevindingen tot de conclusie dat er sprake is van disfunctioneren van de vakgroep kinderneurologie. Het disfunctioneren van de vakgroep lijkt in grote mate te worden veroorzaakt en onderhouden door het disfunctioneren van één van de leden van de vakgroep, te weten B.. De commissie is van mening dat uit piëteit met B. en het belang van het vak kinderneurologie voor het H. en de A-opleiding neurologie, deze situatie te lang heeft kunnen voortbestaan.

De commissie is van mening dat het niet opportuun is opnieuw een verbetertraject voor B. te starten om haar gedrag te verbeteren aangezien zij reeds twee trajecten heeft doorlopen en dit niet tot voldoende en structurele verbeteringen in haar gedrag heeft geleid.

Daarnaast vindt de commissie dat inbedding van de vakgroep kinderneurologie in een grotere vakgroep noodzakelijk is teneinde verdunning van de werklust van de kinderneurologen te bewerkstelligen.

Aanbevelingen

De commissie doet een aantal aanbevelingen en deze zijn, in volgorde van zwaar naar licht, als volgt:

1. Starten van een vertrekprocedure B..
2. Inbedden vakgroep Kinderneurologie in vakgroep Neurologie.
3. Individuele coaching voor I., vooral op gebied van time-management en organisatie.
4. De vakgroep dient zich verder te structureren door de punten uit het visitierapport op te pakken.
5. De dienstenstructuur met neurologen en kinderartsen inregelen.
6. Het MT implementeert een PDCA-cyclus in haar aansturing van de vakgroep Kinderneurologie.
7. Het MT komt samen met de vakgroep Kinderneurologie tot een afronding van het visiedocument.
8. Het MT stelt de benodigde en gewenste formatie van kinderneurologen vast.
9. J. verkleint de reisafstand tot het werk."

- 2.17 Op 20 en 23 september 2019 zijn de leden van de vakgroep Kinderneurologie naar aanleiding van de rapportage van de commissie van onderzoek ad hoc gehoord door het Gremium. Op 8 november 2019 heeft het Gremium aan onder meer verweerster het volgende geschreven:

“Na ampel beraad nemen wij de conclusie van de Commissie dat er sprake is van disfunctioneren van de vakgroep kinderneurologie over. Kort samengevat concluderen wij dat de leden van de vakgroep, individueel in meer of mindere mate en tezamen bezien, tekortschieten met betrekking tot de volgende essentiële vaardigheden en/of deskundigheden (zijnde onderdeel van het adequaat functioneren als medisch specialist) en/of hebben nagelaten de hiernavolgende acties uit te voeren:

- *elkaar effectief aanspreken op problematisch gedrag en/of fouten dan wel onvolkomenheden;*
- *respecteren van elkaars inbreng en eigen(aardig)heden, het streven naar en het creëren van consensus;*
- *creëren van een veilige opleidingssfeer voor de AIOS;*
creëren van een veilige werksfeer voor verpleegkundigen en andere assistenden;
- *adequate samenwerking met aanpalende specialismen;*
- *overeenstemming bereiken over hoofdbehandelaarschap en superviserende taken en de verdeling daarvan inclusief de werkelijke overdracht van patiënten;*
- *het zien en behandelen van elkaars patiënten;*
- *het afronden en implementeren van het visiedocument 2018;*
- *het vormen van consensus, opvolgen en Implementeren van alle zwaarwegende adviezen van de visitatiecommissie vóór 22 november 2019;*
- *het zorgdragen voor definitieve inbedding van de vakgroep Kinderneurologie in de vakgroep Kindergeneeskunde of Neurologie,*

Op basis van het rapport van de Commissie, inclusief de reactie van B. daarop, kunnen wij op dit moment in onvoldoende mate vaststellen dat B. in overwegende mate kan worden aangewezen als hoofdverantwoordelijke voor het disfunctioneren van de vakgroep. Dat heeft het Gremium ertoe doen besluiten de eerste aanbeveling van de Commissie niet over te nemen. (...)

De problemen binnen de vakgroep bestaan sinds lange tijd. Eerdere verbetertrajecten en begeleiding/ondersteuning van de vakgroep door een externe coach hebben tot op heden onvoldoende effect gehad. Dat neemt niet weg dat als gevolg van het disfunctioneren van de vakgroep potentiële risico's voor de patiëntenzorg bestaan. Daarom kan van het Gremium in redelijkheid niet (veel) langer worden verwacht de geconstateerde gebreken te tolereren. Het Gremium verwacht dan ook dat de (nog te formuleren) doelstellingen zullen zijn behaald binnen een periode van maximaal zes maanden vanaf de start van het verbetertraject. De CANMeds maken onderdeel uit van het toetsingskader dat zal worden gehanteerd om te beoordelen of de gestelde doelstellingen zijn gerealiseerd.”

- 2.18 Bij brief van 20 november 2019 hebben de leden van de vakgroep kinderneurologie aan de voorzitter van de visitatiecommissie van de NVN bericht dat de zwaarwegende adviezen in het visitatierapport van 22 november 2017 waren opgevolgd:

"Op 15 juni 2017 zijn wij als kinderneurologen gevisiteerd op kwaliteit. De conclusie was dat wij als vakgroep kinderneurologie in het A. / H. voldoen aan de kwaliteitsnormen van de Nederlandse Vereniging van Neurologie mits wij binnen 6 maanden zouden hebben voldaan aan de voorwaarden, Dit is medio 2018 bewerkstelligd, Daarnaast zouden wij binnen 2 jaar (voor 22 november 2019) moeten voldoen aan de zwaarwegende adviezen.

Graag bespreken wij met u de zwaarwegende adviezen en hoe we die opgelost hebben. (...)

3. Zelfevaluatie functioneren vakgroep

Naar aanleiding van de kwaliteitsvisitatie en onze zelfevaluatie is besloten te starten met een coachingstraject voor onze vakgroep in januari 2020. De verbeteracties en het monitoren daarvan komen hier aan bod. Binnen dit kader zou de Quick Scan een plaats kunnen krijgen. (...)

5. Aanspreken op ongewenst gedrag

Tijdens het wekelijks stafoverleg komt als vast agendapunt de samenwerking ter sprake. Dit punt is ook onderdeel van het te starten coaching traject. Daarnaast wordt dit maandelijks ook met het management besproken."

- 2.19 Naar aanleiding van de definitieve rapportage van de commissie van onderzoek ad hoc heeft het ziekenhuis een arts- en organisatieadviseur (M.) als coach aangezocht om het verbetertraject van de leden van de vakgroep kinderneurologie te begeleiden. Na individuele kennismakingsgesprekken met alle vakgroepleden is de coach op 17 maart 2020 met haar werkzaamheden gestart. Door het Gremium is daarbij de volgende opdracht geformuleerd:

"Opdracht aan de coach; verbeterdoelen

De coach heeft de opdracht om te bevorderen dat de (individuele leden van de) vakgroep kinderneurologie adequaat gaat (gaan) functioneren en op een veilige en professionele wijze met elkaar communiceren in het belang van de door de vakgroep nagestreefde professionaliteit en in het belang van de goede onderlinge samenwerking. De coach zal de vakgroep en haar leden ondersteunen bij het realiseren van de door het bestuur van het MSC en de directie A. gestelde verbeterdoelen, die hieronder worden opgesomd. (...)

- *elkaar effectief aanspreken op provocaties, gedrag en/of fouten en onvolkomenheden;*
- *respecteren van elkaars inbreng en eigen(aardig)heden;*
- *creëren van een veilige opleidings sfeer voor de aios;*
- *creëren van een veilige werksfeer voor verpleegkundigen en andere arts-assistenten; en*
- *adequate samenwerking met aanpalende specialismen;*

Naast deze gedragsmatige verbeteringen dient de vakgroep eveneens de volgende doelstellingen te realiseren:

- *overeenstemming bereiken over hoofdbehandelaarschap en superviserende taken en de verdeling daarvan inclusief de werkelijke overdracht van patiënten;*
- *het zien en behandelen van elkaars patiënten, en bewerkstelligen van eenheid in behandelbeleid;*
- *het realiseren van gedegen besluitvorming, ondanks dat beelden/meningen niet 100% overeenkomen; en*
- *implementeren zwaarwegende adviezen visitatierapport (diende te geschieden vóór 22/11)*

De leden van de vakgroep dienen zich te committeren aan deze verbeterdoelen. Binnen een periode van 6 maanden dient een duurzame verbetering zichtbaar te worden.

Het verbetertraject — dat door de coach wordt begeleid — duurt 6 maanden, en start op 17 maart 2020. De coaching zal zowel betrekking hebben op de drie kinderneurologen afzonderlijk als op de vakgroep kinderneurologie als geheel."

2.20 Op 1 april 2020 heeft de voorzitter van de vakgroep kindergeneeskunde onder meer het volgende aan de directeur medische zaken van het ziekenhuis geschreven:

"We steunen de gedachte dat de Kinderneurologie wordt ondergebracht in de maatschap Neurologie en dat de Kinderneurologie daarna vanuit deze ene maatschap wordt vormgegeven.

Wij benadrukken hierbij dat de enige manier om op een goede wijze Kinderneurologische zorg te leveren is vanuit 1 maatschap en niet met nog een andere kinderneuroloog daarnaast.

De kinderneurologen zijn geen onderdeel van de vakgroep Kindergeneeskunde en functioneren ook niet als Kinderarts in ons ziekenhuis.

We weten dat je op de hoogte bent van dit feit, maar willen nogmaals benadrukken dat een kinderneuroloog in het H. los van de maatschap neurologie geen optie is omdat dit goede zorg en samenwerking binnen de (kinder) neurologie in de weg staat. Een kinderneuroloog die geen deel kan uitmaken van de maatschap neurologie kan ook geen deel uitmaken van de vakgroep kindergeneeskunde."

- 2.21 Nadat op 17, 24 en 31 maart 2020 drie groepssessies hadden plaatsgevonden, heeft M. in een verslag van 23 april 2020 onder meer het volgende vastgesteld:

“Waar staan we nu

Een belangrijke constatering is dat de groep het onderling niet eens is over de probleemdefinitie. We concludeerden dat ook na het laatste groeps gesprek er een verschil in vertrekpunt en visie blijft bestaan tussen collega I. en J. aan de ene kant, en collega B. aan de andere kant: voor I. en J. is het vertrekpunt de bevindingen van de onderzoekscommissie, waarbij het disfunctioneren van de vakgroep vooral op conto van collega B. zou komen. B. herkent zich in de formulering van de het gremium zoals verwoord in de brief van november 2019, waarbij het disfunctioneren van de vakgroep als 'individueel in meer of mindere mate en tezamen bezien' wordt geformuleerd. Dit verschil in visie komt ook in andere thema's naar voren komt, zoals bij zelfreflectie en elkaar aanspreken, waardoor een open gesprek hierover niet goed mogelijk is. Mede gezien de lange geschiedenis, eerdere coaching pogingen en de escalatie in 2019 is de openheid en het onderlinge vertrouwen zodanig geschaad, dat coaching op samenwerking alleen vanuit mijn perspectief onvoldoende effect zal hebben. Een ultieme poging kan gedaan worden door daarnaast in de dagelijkse gang van zaken in andere condities te voorzien.

Wat is nodig, welke andere condities?

Om de doelen zoals door het gremium verwoord (zie kader), en onderschreven door de vakgroep, te kunnen halen zijn twee andere condities naast de coaching van wezenlijk belang, ook om geen verdere schade aan te richten. Deze condities zouden parallel aan het coaching proces moeten lopen: leiderschap in de groep en inbedding in een groter geheel.

*Leiderschap in de groep
(...)*

*Inbedding in groter geheel
De inbedding in een groter geheel (vakgroep neurologie / cq kindergeneeskunde), zoals trouwens ook één van de aanbevelingen van de commissie luidde, kan de dynamiek in de dagelijkse samenwerking eveneens verlichten.”*

- 2.22 In een e-mail van 29 april 2020 heeft de jurist van de Stichting aan M. naar aanleiding van de door haar benoemde tweede conditie ('inbedding in groter geheel') de volgende vraag gesteld:

“Ik lees deze tekst zo: de vakgroep kinderneurologie, oftewel de drie kinderneurologen, wordt/worden ingebed in ofwel de vakgroep neurologie, ofwel de vakgroep kindergeneeskunde. Een alternatieve interpretatie is: de drie kinderneurologen worden opgenomen in ofwel de vakgroep kinderneurologie, ofwel de vakgroep kindergeneeskunde, ofwel de inbedding vindt plaats doordat 1 of 2 kinderneurologen worden ondergebracht bij neurologie, en 1 of 2 bij kindergeneeskunde.

Welke interpretatie is juist: de mijne of de alternatieve?"

2.23 In een e-mailbericht van 29 april 2020 heeft M. hierop als volgt geantwoord:

"Jouw interpretatie klopt! Dus niet een alternatief, waarbij de kinderneurologen over 2 vakgroepen verdeeld worden."

2.24 In een e-mail van 7 mei 2020 heeft de directeur medische zaken van het ziekenhuis (in reactie op de onder 2.19 geciteerde e-mail) onder meer het volgende aan de voorzitter van de vakgroep Kindergeneeskunde geschreven:

"Graag kom ik nog even terug op onderstaande e-mail van 1 april jl., dit in het kader van het inventariseren van de mogelijkheden voor inbedding van de kinderneurologen in een groter geheel.

In je e-mail geef je aan:

a. een kinderneuroloog in het H. los van de vakgroep neurologie is geen optie omdat dit goede zorg en samenwerking binnen de (kinder-)neurologie in de weg staat; en

b. een kinderneuroloog die geen deel kan uitmaken van de maatschap neurologie kan ook geen deel uitmaken van de vakgroep kindergeneeskunde.

Dit bericht roept de vraag op of je als vakgroepvoorzitter wel mogelijkheden ziet om alle drie de kinderneurologen in te bedden in de vakgroep kindergeneeskunde (optie c).

Daarnaast wil ik je vragen om de door de vakgroep Kindergeneeskunde ingenomen standpunten betreffende de opties a t/m c nader toe te lichten."

2.25 Op 14 mei 2020 heeft een vertegenwoordiger van de vakgroep neurologie desgevraagd aan de directie van het ziekenhuis laten weten dat de vakgroep neurologie alleen kan bestaan uit geregistreerde neurologen.

2.26 Op 15 mei 2020 heeft de voorzitter van de vakgroep kindergeneeskunde aan de medisch directeur van het ziekenhuis onder meer het volgende laten weten:

"Naar aanleiding van de vragen die je stelt in de mail van 7 mei betreffende de kinderneurologie heeft de vakgroep kindergeneeskunde een vergadering belegd. De vakgroep is van mening dat het onmogelijk is de kinderneurologen, in de huidige samenstelling, in te bedden in de vakgroep kindergeneeskunde. In het verleden is dit verzoek door de kinderneurologen neergelegd bij de vakgroep kindergeneeskunde. Ook toen is dit verzoek afgewezen.

De reden hiervoor is tweeledig:

- 1. Toevoegen van de kinderneurologie aan de vakgroep kindergeneeskunde is ongewenst omdat vakinhoudelijk de kinderartsen van onvoldoende toegevoegde waarde zijn als het gaat om 24/7 zorg voor kinderen met neurologische problemen.*

2. *Voorts is de problematische communicatie en samenwerking met en tussen het drietal van de vakgroep kinderneurologie een belangrijk argument tegen het opnemen in onze vakgroep. Dit wordt door de kinderartsen ervaren als een bedreiging.*

Je vroeg ook om toelichting op ons schrijven " een kinderneuroloog in het H. los van de vakgroep neurologie is geen optie omdat dit goede zorg en samenwerking binnen de (kinder-)neurologie in de weg staat. Een kinderneuroloog die geen deel kan uitmaken van de maatschap neurologie kan ook geen deel uitmaken van de vakgroep kindergeneeskunde". Wij zijn van mening dat de problemen die er spelen binnen de vakgroep kinderneurologie niet opgelost worden door de kinderneurologen te verdelen over verschillende vakgroepen terwijl ze vakinhoudelijk moeten samenwerken. Slechte communicatie tussen medici die op gebied van patiënten zorg moeten samenwerken is een bedreiging voor de patiëntenzorg. Aangezien één van de kinderneurologen geregistreerd kinderarts is, hebben wij de optie besproken haar in onze vakgroep op te nemen, niet als kinderneuroloog maar werkzaam als kinderarts. De ernstige communicatie problemen, waarvoor coaching trajecten tot onvoldoende verbetering hebben geleid en haar gedrag dat als onprofessioneel ervaren wordt, heeft de vakgroep doen besluiten dat er onder geen beding sprake kan zijn van toetreding van deze kinderneuroloog tot de vakgroep kindergeneeskunde."

- 2.27 Op 21 mei 2020 heeft het MSC aan de directie van het ziekenhuis onder meer het volgende laten weten:

"De gevolgen van inbedding van de vakgroep Kinderneurologie bestaande uit 3 kinderneurologen waarvan er twee als neuroloog en een als kinderarts opgeleid en geregistreerd zijn, is door directie en gMSC-bestuur onderzocht samen met de betrokken potentieel opnemende vakgroepen zijnde Neurologie en Kindergeneeskunde.

De vakgroep Neurologie heeft zich daarbij bereid verklaard om de Kinderneurologie in haar vakgroep op te nemen onder een aantal voorwaarden. Een van die voorwaarden is het creëren van een situatie waarbij alle vakgroepleden gezamenlijk de volwassenen- en kinderneurologie invullen, inclusief de opleiding en de zorg voor deze beide patiëntengroepen in de ANW-uren. Vanuit deze voorwaarde zal het niet mogelijk zijn, dat een kinderarts deel uit gaat maken van deze geïntegreerde vakgroep.

Een andere voorwaarde die gesteld wordt door de vakgroep Neurologie op grond van overwegingen van veiligheid en continuïteit van zorg voor patiënten, is verantwoordelijkheid van deze vakgroep voor de zorg voor alle kinderneurologische patiënten. Deze voorwaarde, die het gMSC bestuur vanuit het oogpunt van patiëntveiligheid onderschrijft, maakt een situatie waarbij er twee partijen zijn van waaruit kinderneurologie wordt bedreven, niet mogelijk. De vakgroep Kindergeneeskunde heeft ook aangegeven dat een kinderneuroloog in het H. los van de vakgroep Neurologie geen optie is, omdat dit ook naar de mening van de kinderartsen de goede zorg en samenwerking binnen de (kinder-)neurologie in de weg

staat. Een rol als kinderarts zonder neurologische praktijk zien de kinderartsen niet weggelegd voor de kinderarts-kinderneuroloog.

Het formele besluit met betrekking tot de toekomst van de kinderneurologie is natuurlijk de verantwoordelijkheid van de directie, maar het gMSC-bestuur ziet op grond van bovenstaande gegevens niet veel vrijheidsgraden. Er is sprake van disfunctioneren van de vakgroep Kinderneurologie, waarbij inbedding in een grotere vakgroep het belangrijkste deel van de oplossing is. De vakgroep Neurologie die zich daartoe bereid verklaart, stelt hieraan voorwaarden die op inhoudelijke gronden alleszins legitiem lijken. Het gMSC-bestuur zal een besluit langs die lijnen dan ook steunen."

- 2.28 Op 10 juni 2020 heeft de medisch directeur van het ziekenhuis in een gesprek met verweerster laten weten geen andere mogelijkheid te zien dan het dienstverband met verweerster te beëindigen. Bij die gelegenheid heeft het ziekenhuis ook een voorstel gedaan voor beëindiging van de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden.
- 2.29 Op voorstel van het ziekenhuis heeft in de zomer van 2020 een mediationtraject plaatsgevonden, maar dat heeft niet tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing geleid.
- 2.30 Met ingang van 1 november 2020 is verweerster, met behoud van salaris en overige emolumenten, vrijgesteld van haar werkzaamheden als kinderneuroloog.
- 2.31 Op 20 november 2020 heeft de voorzitter van de vakgroep neurologie onder meer het volgende aan de medisch directeur van het ziekenhuis geschreven:

"Aan ons als vakgroep Neurologie is de vraag gesteld of een kinderarts deel kan uitmaken van de vakgroep Neurologie en of er een mogelijkheid is voor het voortzetten van een solopraktijk voor poliklinische kinderneurologische zorg door de kinderarts met aandachtsgebied neurologie naast onze vakgroep Neurologie. Op beide vragen is het antwoord nee. Hieronder zullen we ons standpunt verder toelichten.

1. Kan een kinderarts deel uitmaken van de vakgroep Neurologie?

Nee, de vakgroep Neurologie bestaat uitsluitend uit neurologen. Om 24/7 neurologische zorg te kunnen leveren dragen alle vakgroepleden verantwoordelijkheid voor de zorg van zowel volwassenen als kinderen met neurologische problematiek. Veel neurologische aandoeningen bij volwassenen komen bij kinderen niet of nauwelijks voor en maken dan ook geen deel uit van de opleiding die kinderartsen volgen wanneer zij zich specialiseren tot kinderneuroloog. Wij hebben neurologen nodig in onze vakgroep die breed inzetbaar zijn voor zowel diensten, (poli)klinische zorg als onderwijs.

Tevens geldt dat de twee kinderneurologen en de kinderarts met aandachtsgebied neurologie niet met elkaar samen kunnen werken. Dit probleem wordt, naar onze mening, niet opgelost door de gehele vakgroep Kinderneurologie in te bedden in de vakgroep Neurologie.

2. *Is er een mogelijkheid voor het voortzetten van een solopraktijk kinderneurologie door de kinderarts met aandachtsgebied neurologie naast onze vakgroep Neurologie?*

Nee, dit is niet mogelijk op basis van de volgende inhoudelijke bezwaren: gevaren voor de kwaliteit, veiligheid en continuïteit van zorg als gevolg van de bestaande problematiek in de samenwerking tussen de huidige kinderneurologen en de kinderarts met aandachtsgebied neurologie. Dit zou een negatieve invloed hebben op de werkvloer en een negatieve uitwerking op de reputatie en uitstraling van de vakgroep Neurologie/ opleiding Neurologie.

Inhoudelijke bezwaren t.a.v. zorg

Het belangrijkste argument is dat er geen sprake is van een afgebakende kinderneurologische patiëntengroep die uitsluitend poliklinische en electieve zorg behoeft. Voor alle kinderneurologische patiënten moet 24/7 zorg gegarandeerd zijn. In een solopraktijk is dit niet mogelijk bij vakanties, andere afwezigheden of ziekte. Je kunt niet de kwaliteit en continuïteit van zorg bieden die je vanuit één gezamenlijke vakgroep wel biedt.

Bij het bestaan van — de in zijn algemeenheid reeds onwenselijke situatie van — een solopraktijk is een uitermate intensieve samenwerking en communicatie met de (kinder)neurologen noodzakelijk om alle mogelijke problemen te kunnen ondervangen. Dat betekent onder meer dat bij complexe kinderneurologische problematiek van patiënten uit de solopraktijk, die in de dienst worden gezien, er regelmatig overleg nodig is met één van de huidige kinderneurologen uit de vakgroep Neurologie. Dit betekent dat de zorg vanuit de solopraktijk enerzijds en de zorg vanuit de vakgroep neurologie anderzijds niet gescheiden van elkaar kan plaatsvinden. Gezien de bestaande vertrouwensbreuk tussen de twee kinderneurologen en de kinderarts met aandachtsgebied neurologie (zie toelichting hieronder) is bovengenoemde samenwerking en communicatie niet mogelijk.

Tevens is er geen inzicht en toezicht op de kwaliteit van zorg en inhoudelijke koers van een solist in een losstaande praktijk Kinderneurologie.

De vakgroep Neurologie vindt dit onveilige zorg. Wij kunnen en willen geen verantwoordelijkheid nemen voor de neurologische zorg van de patiënten uit een solopraktijk kinderneurologie.

Samenwerking & negatieve invloed op de werkvloer

De laatste jaren is gebleken dat de samenwerking tussen de twee kinderneurologen en de kinderarts met aandachtsgebied neurologie onmogelijk is. Dit heeft geleid tot dusdanige conflictsituaties en negatieve werkomgeving dat de stage kinderneurologie van de AIOS-neurologie voor een langere periode is stopgezet. Dit

heeft sterke nadelige gevolgen gehad voor de kwaliteit en de reputatie van de opleiding Neurologie in het A.. Tevens heeft dit grote invloed gehad op de werving van twee nieuwe kinderneurologen, waarbij alle (externe) kandidaten op de hoogte bleken van de onrust binnen de kinderneurologie van het H.. Door de onrust in het H. hebben wij één vacature zelfs niet in kunnen vullen. Doordat samenwerking onmogelijk is, kunnen geen gezamenlijke patiëntbesprekingen (zoals radiologie) gehouden, hetgeen uiteraard wel essentieel is voor kwalitatief hoogstaande zorg. Zolang de twee kinderneurologen en de kinderarts met aandachtsgebied neurologie naast elkaar kinderneurologie blijven uitoefenen in het H. (ook als ze niet tot één vakgroep behoren), blijft de onrust en negatieve werksfeer met optreden van conflictsituaties bestaan.

Tevens heeft het een grote negatieve invloed op de naam en landelijke uitstraling van de vakgroep Neurologie en het A. als bekend wordt dat er twee separate praktijken kinderneurologie in het A. bestaan die niet onderling kunnen samenwerken. Het geeft ook verwarring voor externe behandelaars en huisartsen als er twee gescheiden praktijken bestaan voor dezelfde neurologische zorg, die geen vragen van elkaar kunnen beantwoorden of problemen oplossen.

Hopelijk is met bovenstaande argumenten duidelijk geworden dat de vakgroep Neurologie uitsluitend kan bestaan uit neurologen en dat het onmogelijk is dat de kinderarts met aandachtsgebied kinderneurologie een solopraktijk kinderneurologie voortzet naast de vakgroep Neurologie”.

3. Het geschil

Standpunt van de Stichting

- 3.1 Het staat vast dat de vakgroep kinderneurologie langere tijd structureel heeft gedysfunctioneerd. De leden van de vakgroep schieten individueel en gezamenlijk tekort in een aantal essentiële vaardigheden en/of deskundigheden die onderdeel zijn van het adequaat functioneren als medisch specialist. Het gaat daarbij om competenties op het gebied van samenwerking, professioneel handelen en communicatie. Het is niet mogelijk gebleken de voorwaarden te realiseren voor het doorlopen van een adequaat verbetertraject met als doel de vakgroep als geheel in staat te stellen te voldoen aan de gestelde verbeterdoelen. Gelet op de aard en de lange duur van de problemen binnen de vakgroep kinderneurologie kan van de Stichting niet worden verwacht de situatie van een disfunctionerende vakgroep in stand te houden zonder enig perspectief op een duurzame oplossing, in de wetenschap dat deze disfunctionerende vakgroep een reëel gevaar vormt voor de veiligheid van de patiënten die kinderneurologische zorg nodig hebben en voor de a(n)ios die veilig een stage en opleiding moeten kunnen volgen. Nu verweerster noch binnen de vakgroep kindergeneeskunde, noch binnen de vakgroep neurologie, noch op stand alone basis binnen het ziekenhuis op verantwoorde wijze kan worden herplaatst als kinderneuroloog of als kinderarts, is beëindiging van de arbeidsovereenkomst met haar onvermijdelijk geworden.

- 3.2 De gronden voor ontbinding van de arbeidsovereenkomst zijn in de eerste plaats gelegen in ongeschiktheid tot het verrichten van de bedongen arbeid als bedoeld in artikel 7:66g lid 3 aanhef en sub d BW, nu het functioneren van verweerster tekortschiet op het gebied van samenwerking, communicatie en professioneel gedrag en eerdere (coachingstrajecten geen duurzame verbetering hebben opgeleverd. In de tweede plaats wordt het verzoek tot ontbinding gegrond op een verstoorde arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 7:66g lid 3 sub g BW, nu immers is komen vast te staan dat sprake is van een duurzaam en onherstelbaar verstoorte arbeidsverhouding binnen de vakgroep kinderneurologie, zonder enig zicht op verbetering. In de derde plaats wordt het verzoek tot ontbinding gegrond op andere omstandigheden zoals bedoeld artikel 7:66g lid 3 aanhef en sub h BW (overige omstandigheden). Nu de leden van de vakgroep kinderneurologie onderling niet meer met elkaar kunnen samenwerken, de vakgroep en haar leden disfunctioneren terwijl een verbetertraject niet kan worden doorlopen en het niet mogelijk is om verweerster op andere wijze haar werk te laten voortzetten op een zodanige wijze dat de kwaliteit van zorg en patiëntveiligheid is geborgd, is de arbeidsovereenkomst tussen partijen inhoudsloos geworden en kan in redelijkheid niet van de Stichting worden geveerd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren. In de vierde plaats wordt het verzoek tot ontbinding gegrond op een combinatie van omstandigheden zoals bedoeld in artikel 7:66g lid 3 aanhef en sub i BW.
- 3.3 Verweerster heeft – naast de transitievergoeding – geen aanspraak op een billijke vergoeding als bedoeld in artikel 7:671b lid 9 sub c BW, nu geen sprake is van ernstig verwijtbaar handelen of nalaten van de Stichting. Voorts is er om diezelfde reden geen plaats voor toekenning van een extra vergoeding ex artikel 7:671b lid 8 BW.

Standpunt van verweerster

- 3.4 Er bestaat geen grond voor ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Van disfunctioneren is geen sprake. Functionerings- of beoordelingsgesprekken hebben niet plaatsgevonden en bij het vaststellen van het (beweerlijk) disfunctioneren van verweerster heeft de Stichting het eigen Reglement niet gevolgd. Van een verstoorte arbeidsverhouding is evenmin sprake, nu slechts problemen zijn gerezen in de onderlinge samenwerking tussen de leden van de vakgroep kinderneurologie en niet tussen verweerster en de Stichting. Daarnaast heeft de Stichting onvoldoende ondernomen om de relatie tussen verweerster en de overige leden van de vakgroep kindergeneeskunde te onderzoeken en zo nodig te verbeteren. Verweerster is noch feitelijk noch juridisch belemmerd om haar werkzaamheden te verrichten.
- 3.5 De Stichting heeft voorts de herplaatsingsmogelijkheden van verweerster onvoldoende onderzocht. Verweerster zelf ziet wel degelijk herplaatsingsmogelijkheden, bijvoorbeeld door voortzetting van haar werkzaamheden als kinderneuroloog ingebed in één van de vakgroepen. Ook is verweerster eventueel bereid om akkoord te gaan met een gedeeltelijke voortzetting en gedeeltelijke beëindiging van haar arbeidsovereenkomst als zij financieel afdoende wordt gecompenseerd voor het ontbonden gedeelte.
- 3.6 Mocht het verzoek tot ontbinding worden toegewezen, dan komt aan verweerster een billijke vergoeding toe nu sprake is van ernstig verwijtbaar handelen van de Stichting.

De Stichting heeft jarenlang een situatie laten voortbestaan waarin drie kinderneurologen van verschillende moederspecialismen moesten samenwerken in een vakgroep die te klein is om zelfstandig als vakgroep te kunnen functioneren. Het traject dat was ingezet om het disfunctioneren van de vakgroep te onderzoeken is niet afgerond maar door de Stichting voortijdig aangegrepen als argument om de arbeidsovereenkomst met verweerster te beëindigen. De Stichting heeft de verantwoordelijkheid voor en de consequenties van het niet functioneren van de vakgroep volledig en uitsluitend bij verweerster neergelegd. Daarnaast heeft de Stichting nagelaten om maatregelen te treffen waarmee herplaatsing van verweerster kan worden bewerkstelligd. Bij het bepalen van de billijke vergoeding dient rekening te worden gehouden met de gevolgen van een beëindiging van het dienstverband. Verweerster is 58 jaar oud, zij is al meer dan 20 jaar in dienst van de Stichting en zij heeft een specialisme waarbinnen het onmogelijk is om binnen de regio een nieuwe werkplek te vinden. Verweerster heeft thans een jaarinkomen van € 165.000,-- bruto en is kostwinner. De inkomensschade die zij lijdt door het kwijtraken van haar baan is aanzienlijk.

3.7 Tot slot maakt verweerster aanspraak op vergoeding van de door haar gemaakte juridische kosten, die tot op heden € 35.000,-- inclusief BTW bedragen.

3.8 De verdere stellingen van partijen komen, voor zover nodig, hierna aan de orde.

4. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht en de beoordelingsmaatstaf

4.1 Op de arbeidsovereenkomst zijn de Arbeidsvoorwaarden Medisch Specialisten (AMS) van toepassing. Op grond van artikel 7.2.3 AMS worden geschillen beslecht door het Scheidsgerecht. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt hieruit en staat tussen de partijen niet ter discussie. Volgens artikel 25 van het arbitragereglement worden uitspraken gedaan in de vorm van een arbitraal vonnis volgens de regelen des rechts, tenzij de partijen – kort gezegd – anders overeenkomen. Dat is hier niet het geval.

5. Beoordeling van het geschil

5.1 Het verzoek van de Stichting tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst met verweerster is gebaseerd op de gronden genoemd in art. 7:669 lid 3 aanhef en onder d, g, h en i BW. Aan het verzoek tot ontbinding op een van deze gronden ligt in de kern genomen ten grondslag dat de samenwerking tussen verweerster en haar collega's J. en I. onmogelijk is geworden, in ieder geval binnen een aparte vakgroep kinderneurologie, en dat verweerster niet herplaatsbaar is gebleken. Verweerster verzet zich tegen de verzochte ontbinding en stelt zich op het standpunt dat zij wel als kinderneuroloog binnen een van de vakgroepen neurologie of kindergeneeskunde werkzaam kan zijn. Volgens verweerster heeft de Stichting onvoldoende pogingen gedaan om tot een oplossing te komen waarin ook voor haar plaats is. Hieromtrent wordt als volgt overwogen.

5.2 Het is voldoende duidelijk geworden dat de samenwerking tussen verweerster en haar collega's binnen de vakgroep kinderneurologie ernstig is verstoord. Eveneens is voldoende duidelijk geworden dat dit problemen geeft in de verhouding tot de directe werkring van het verplegend personeel, artsen in opleiding en patiënten. Het rapport van de commissie van onderzoek ad hoc laat hierover geen misverstand bestaan. De

bevindingen van de commissie laten geredelijk de conclusie toe dat de vakgroep kinderneurologie als geheel op het punt van samenwerking disfunctioneert. Verweerster betwist dit als zodanig eigenlijk ook niet gemotiveerd. Zij heeft wel kritiek geuit op de instelling en samenstelling van de commissie, haar werkwijze en het onderzoek. Die kritiek kan van weinig betekenis zijn voor zover het de hiervoor bedoelde bevindingen betreft en de conclusie die daaruit moet worden getrokken, nu verweerster de juistheid daarvan als zodanig niet gemotiveerd betwist. Maar afgezien daarvan ziet het Scheidsgerecht niet dat er met de instelling en samenstelling van de commissie, haar werkwijze en het onderzoek veel mis is. De Stichting zag zich geconfronteerd met een geschiedenis van problemen in de samenwerking tussen de kinderneurologen die in ieder geval sinds juni 2017 ernstige vormen is gaan aannemen. Die problemen hebben uiteindelijk onder andere geleid tot het stopzetten van de stage kinderneurologie. Het is begrijpelijk dat de Stichting toen heeft besloten tot een onderzoek door een onafhankelijke commissie naar de aard, de oorzaken en de mogelijke oplossing voor de samenwerkingsproblemen. De taak van het bestuur van de Stichting als eindverantwoordelijke voor de goede gang van zaken in het ziekenhuis verlangde dat ook, evenals goed werkgeverschap van de Stichting jegens het bij haar in dienst zijnde personeel. Dat het reglement disfunctioneren alleen voorziet in onderzoek naar mogelijk disfunctioneren van een individuele medisch specialist en niet naar mogelijk disfunctioneren van een hele vakgroep, staat niet aan de bevoegdheid van de Stichting in de weg om ad hoc een onderzoek te laten doen naar het disfunctioneren van een vakgroep, zoveel mogelijk naar het voorbeeld van het reglement disfunctioneren. Uit de door de Stichting overgelegde stukken volgt dat bij de samenstelling van de commissie tegemoet is gekomen aan de bezwaren van verweerster. Zij heeft daarna geen verdere bezwaren tegen de samenstelling geuit, dan eerst nadat de commissie rapport had uitgebracht. Dat was te laat omdat de Stichting ervan mocht uitgaan dat verweerster nadat de Stichting aan haar bezwaren was tegemoetgekomen, geen verdere bezwaren tegen de samenstelling had. Het Scheidsgerecht ziet verder niet in dat er aan de werkwijze en het onderzoek door de commissie fundamentele gebreken kleven. Verweerster heeft dat niet voldoende gesubstantieerd. Opmerking verdient in dit verband dat de commissie de verslagen van de gesprekken met de informanten met daarin hun namen aan het rapport heeft gehecht. Verweerster kon daarvan integraal kennisnemen en haar verweer daarop afstemmen. Maar zoals gezegd is uiteindelijk ook niet in geschil dat er ernstige samenwerkingsproblemen zijn zoals door de commissie zijn gesignaleerd. Ook de geschiedenis voorafgaande aan het onderzoek en de bevindingen daarna zoals hiervoor in onderdeel 2 van dit vonnis weergegeven, bevestigen dit.

- 5.3 De Stichting heeft niet de conclusie van de commissie van onderzoek overgenomen dat de samenwerkingsproblemen overwegend aan verweerster te wijten zijn. Ter zitting heeft de Stichting desgevraagd te kennen gegeven dat standpunt ook niet in te nemen in het kader van deze procedure. Bezwaren van verweerster tegen de uitkomst van het onderzoek op dit punt kunnen dus onbesproken blijven. De Stichting heeft dan ook niet het advies van de commissie van onderzoek overgenomen om tot een beëindiging van de arbeidsovereenkomst met verweerster te komen ter oplossing van de samenwerkingsproblemen. In plaats daarvan heeft de Stichting een traject willen beproeven om de samenwerking tussen de drie kinderneurologen te verbeteren en het disfunctioneren van de vakgroep op te heffen. Daartoe heeft de Stichting een opdracht aan M. als coach gegeven met daarin welomschreven verbeterdoelen. Dit was een alleszins aanvaardbaar en proportioneel vervolg op de uitkomst van het onderzoek door de commissie. Na

drie groepssessies heeft M. beargumenteerd de conclusie getrokken dat alleen coaching op samenwerking onvoldoende effect zou hebben en dat daarom aan twee condities zou moeten worden voldaan. Een van de condities waaraan voldaan zou moeten worden is dat de vakgroep kinderneurologie moet worden ingebed in een groter geheel van hetzij de vakgroep neurologie hetzij de vakgroep kindergeneeskunde. Anders dan verweerster stelt kan hieruit niet de conclusie worden getrokken dat de coaching is getorpedeerd door haar collega's J. en I.. Het betreft een bevinding van M. dat gezien de opstelling van verweerster en haar collega's enkel coaching op samenwerking onvoldoende effect zou hebben als niet -voor zover hier van belang- aan de voorwaarde van inbedding in een groter geheel zou worden voldaan.

- 5.4 Dat aan deze voorwaarde voor inbedding moest worden voldaan om een kans op verbetering van de samenwerking door coaching te creëren, heeft verweerster als zodanig niet weerlegd. De noodzaak van een inbedding ligt ook voor de hand omdat de geringe grootte van de vakgroep maakt dat verweerster en haar collega's nauw op elkaar zijn aangewezen en daarbij zorgt voor een grote werkdruk, hetgeen mede gelet op de uitkomst van het onderzoek een negatief effect op de samenwerking heeft. Aangenomen moet daarom worden dat de (interactie van de) personen van verweerster en haar collega's met al hun hoedanigheden en eigenaardigheden aan een constructieve samenwerking tussen hen in de weg staan en dat alleen coaching daarin geen verbetering zou kunnen brengen. De Stichting heeft vervolgens het nodige gedaan om te onderzoeken of inbedding van de gehele vakgroep kinderneurologie in de vakgroep neurologie of in de vakgroep kindergeneeskunde mogelijk zou zijn. Blijkens de in onderdeel 2 van dit vonnis geciteerde correspondentie is geen van beide vakgroepen bereid gebleken om de (gehele) vakgroep kinderneurologie in zich op te nemen om redenen als in die correspondentie genoemd. De uitkomst is geweest dat alleen de vakgroep neurologie bereid was om alleen de beide collega's van verweerster die neurologie als moederspecialisme hebben op te nemen. Hoewel de vraag is hoe intensief de Stichting heeft geprobeerd een oplossing te vinden waarin ook voor verweerster plaats zou zijn, zijn er onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat de Stichting redelijkerwijs meer had kunnen doen met kans op succes en daarin is tekort geschoten.
- 5.5 Het Scheidsgerecht is er niet van overtuigd dat in de vakgroep neurologie niet ook een kinderneuroloog met moederspecialisme kindergeneeskunde zou kunnen worden opgenomen. Dat lijkt niet zozeer een onmogelijkheid als wel een gevolg van keuzes die worden gemaakt. Dat zijn echter keuzes van de vakgroep neurologie. Zoals ter zitting is bevestigd bestaat de vakgroep neurologie uit uitsluitend vrijgevestigde neurologen verenigd in het MSC. Aangenomen moet worden dat het de Stichting niet mogelijk is drie kinderneurologen die bij haar in loondienst zijn toe te voegen aan de vakgroep neurologie zonder instemming van het MSC en de vakgroep neurologie als onderdeel daarvan. Er is in deze procedure in het geheel niet aan de orde gesteld dat de Stichting via een aanwijzingsbevoegdheid de mogelijkheid zou hebben gehad de vakgroep neurologie te verplichten de kinderneurologen in de vakgroep op te nemen. Ter zitting is gebleken dat de vakgroep neurologie J. en I. wil opnemen met de mogelijkheid om na een proefperiode het lidmaatschap van het MSC te verkrijgen. Als het MSC daartoe in het geval van verweerster niet bereid is, wat er ook van de redenen daarvoor zij, is dat naar aangenomen moet worden een gegeven voor de Stichting.

- 5.6 Voor de vakgroep kindergeneeskunde ligt dit iets anders omdat alle kinderartsen in loondienst van de Stichting zijn. Inbedding van kinderneurologie bij kindergeneeskunde ligt in de eerste plaats in de gegeven omstandigheden iets minder voor de hand dan in de vakgroep neurologie, omdat kinderartsen die niet zijn opgeleid tot kinderneuroloog niet van betekenis kunnen zijn voor diensten kinderneurologie. Afgezien daarvan willen de kinderartsen verweester niet in hun vakgroep opnemen vanwege de samenwerkingsproblemen. Ter zitting is aan de orde geweest welke problemen men in de samenwerking met verweester ervaart. Ook is verklaard dat 19 van de 20 kinderartsen niet met verweester willen samenwerken. Dat verweester met enkele kinderartsen zegt persoonlijk een goede verhouding te hebben, weerlegt onvoldoende dat de vakgroep in overgrote meerderheid niet met haar wil samenwerken. Voor de Stichting is dat een gegeven. Onvoldoende is naar voren gekomen dat de Stichting redelijkerwijs maatregelen had kunnen en moeten treffen om hierin verandering te brengen en daarin tekort is geschoten.
- 5.7 Aldus heeft aan de voorwaarde voor inbedding van de gehele vakgroep kinderneurologie in één vakgroep niet voldaan kunnen worden. Dat verweester in haar eentje als kinderneuroloog zou worden opgenomen in de vakgroep kindergeneeskunde en van daaruit zou gaan samenwerken met haar collega kinderneurologen in de vakgroep kinderneurologie is begrijpelijkerwijs niet als een reële optie aanvaard, nog afgezien van de bezwaren van de kinderartsen tegen samenwerking met verweester. M. heeft de voorwaarde voor inbedding voor de mogelijkheid van verbetering van de samenwerking door coaching bedoeld als inbedding van de gehele vakgroep in een groter geheel. Het ligt voor de hand dat splitsing van de vakgroep en verdeling over verschillende vakgroepen tot zodanig organisatorische problemen zou leiden dat daarvan geen bijdrage aan verbetering van de samenwerking te verwachten zou zijn. Als wel aan de hiervoor bedoelde voorwaarde voldaan had kunnen worden, betekent dat overigens niet dat de samenwerkingsproblemen daarmee opgelost zouden zijn. Hooguit zou een coaching in het kader van een verbetertraject dan met enige kans op succes te proberen zijn, zoals uit de bevindingen van M. volgt.
- 5.8 Uit het voorgaande kan het Scheidsgerecht geen andere conclusie trekken dan dat de Stichting heeft gedaan wat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs van haar kon worden gevergd om het daarheen te leiden dat verweester naar behoren zou kunnen gaan samenwerken met haar collega kinderneurologen. Misschien had de Stichting daaraan nog meer kunnen doen, maar bij gebreke van concrete aanknopingspunten daarvoor kan niet worden geoordeeld dat de Stichting niet gedaan heeft wat redelijkerwijs van haar gevergd kon worden. Uit het voorgaande volgt ook dat aangenomen moet worden dat verweester niet in haar werkzaamheden van kinderneuroloog binnen het ziekenhuis van de Stichting herplaatst kan worden. Hoewel er niet vanuit gegaan kan worden dat de problemen in de samenwerking in overwegende mate aan verweester te verwijten zijn, kan onder al de hiervoor genoemde omstandigheden van de Stichting redelijkerwijs niet worden gevergd dat zij de arbeidsovereenkomst laat voortduren. Dat is een harde uitkomst voor verweester ten aanzien van wie buiten kijf staat dat zij een zeer bekwaam en gepassioneerd kinderneuroloog is die al 20 jaar in het H. werkt en niets liever zou doen dan daar blijven werken. Het Scheidsgerecht ziet gezien het voorgaande echter niet dat hernieuwde pogingen om ook verweester in de vakgroep te doen opnemen alsnog succes zouden kunnen hebben. Wat betreft de wettelijke grond voor ontbinding geldt dat er geen grond is voor het oordeel dat verweester ongeschikt

is tot het verrichten van de bedongen arbeid, in aanmerking genomen dat er niet vanuit kan worden gegaan dat de samenwerkingsproblemen in overwegende mate te wijten zijn aan verweerster. Op grond van het voorgaande moet wel worden geconcludeerd dat zich hier de grond van art. 7:669 lid 3 aanhef en onder h BW voordoet. De Stichting verkeert niet in de mogelijkheid verweerster nog op een verantwoorde manier in samenwerking met haar collega's haar werkzaamheden te laten uitoefenen. Daarmee is de arbeidsovereenkomst inhoudsloos geworden. Aangezien het verzoek tot ontbinding op deze grond toewijsbaar is, kan in het midden blijven of in de gegeven omstandigheden ook sprake is van een verstoorde arbeidsverhouding als bedoeld in art. 7:669 lid 3 aanhef en onder g BW. Bij deze uitkomst wordt niet meer toegekomen aan de grond onder i in dit artikel. Volgens art. 7:671b lid 9 BW moet het einde van de arbeidsovereenkomst worden bepaald op het tijdstip waarop de arbeidsovereenkomst bij regelmatige opzegging zou zijn geëindigd, waarbij de duur van de periode die aanvangt op de datum van ontvangst van het verzoek om ontbinding en eindigt op de datum van dagtekening van de ontbindingsbeslissing in beginsel in mindering wordt gebracht. Volgens de Stichting bedraagt de opzegtermijn in dit geval vier maanden, wat verweerster niet heeft weersproken. Het verzoek tot ontbinding is ingediend op 22 december 2020. Tot aan het moment van deze beslissing zijn drie maanden verstreken. Het einde van de arbeidsovereenkomst moet aldus worden bepaald op 1 mei 2021. Voor een andere beslissing is geen grond nu geen sprake is van ernstig verwijtbaar handelen van de Stichting, zoals hierna zal blijken. Tussen de partijen is niet in geschil dat de aan verweerster toekomende transitievergoeding € 92.743,08 bruto bedraagt. De Stichting zal tot betaling van dat bedrag worden veroordeeld.

- 5.9 Art. 7:671b lid 9 BW laat slechts ruimte voor toekenning van een (aanvullende) billijke vergoeding in geval van ernstig verwijtbaar handelen van de Stichting. Daarvan kan hier niet worden gesproken. Anders dan verweersters stelt kan niet worden gezegd dat de Stichting ernstig verwijtbaar heeft gehandeld doordat zij de opzet van een kleine aparte vakgroep kinderneurologie bemenst door kinderneurologen van verschillende moederspecialismen (langdurig) heeft laten bestaan. Hoewel de kwetsbaarheid van die opzet mede een rol zal hebben gespeeld, zijn de problemen die tot de onderhavige ontbinding aanleiding geven hoofdzakelijk terug te voeren op het onvermogen van de drie collega kinderneurologen met elkaar op het vereiste niveau samen te werken. Dat verwijt treft hen collectief en daarmee ook verweerster en niet de Stichting. Uit het voorgaande volgt ook dat niet gezegd kan worden dat de Stichting tekort is geschoten in pogingen om ook verweerster met de vakgroep kinderneurologie onder te brengen bij een van de beide andere vakgroepen. In dat opzicht kan evenmin sprake zijn van ernstig verwijtbaar handelen. Anders dan verweerster stelt heeft de Stichting ook J. en I. betrokken in pogingen om verbetering in de samenwerking aan te brengen en dus hun gedrag dat daarvoor nodig is te veranderen. Tussen medio 2017 en begin 2018 heeft groepscoaching plaatsgevonden in een poging de samenwerking te verbeteren. Die coaching is niet succesvol verlopen en is beëindigd in maart 2018. In het kader van het verbetertraject na het rapport van de commissie van onderzoek is opnieuw groepscoaching van start gegaan voor alle drie de kinderneurologen, die is geëindigd in de constatering dat die mogelijk alleen succes zou kunnen hebben indien voldaan zou kunnen worden aan inbedding van de gehele vakgroep. Aangezien die inbedding niet mogelijk is gebleken was aan de voorwaarde voor voortzetting van een coaching met kans op succes niet voldaan. Ook in het niet voortzetten daarvan ligt daarom geen ernstig verwijtbaar handelen van de Stichting besloten. Bij gebreke van ernstig verwijtbaar handelen is er geen

wettelijke grond voor toekenning van een billijke vergoeding. Dat de (financiële) gevolgen van de ontbinding voor verweerster mogelijk ernstig zijn, maakt het voorgaande niet anders.

- 5.10 Wat betreft de kosten geldt het volgende. Hoewel het verzoek van de Stichting toewijsbaar is en voor een billijke vergoeding geen grond is en in zoverre verweerster in het ongelijk wordt gesteld, ziet het Scheidsgerecht in de gegeven omstandigheden aanleiding de kosten van de arbitrage ten laste van de Stichting te laten en de Stichting te verplichten aan verweerster een redelijke vergoeding te betalen voor de kosten van rechtsbijstand die zij heeft moeten maken. De billijkheid vergt dat omdat de samenwerkingsproblemen alle drie de kinderneurologen zijn aan te rekenen. De collega's J. en I. worden desalniettemin in de gelegenheid gesteld binnen de vakgroep neurologie verder te gaan. Verweerster moet echter het veld ruimen omdat geen van beide vakgroepen om de hiervoor genoemde redenen met haar verder wil. Nu ervan uit gegaan moet worden dat de samenwerkingsproblemen niet in overwegende mate aan verweerster te wijten zijn, zoals de Stichting zelf tot uitgangspunt neemt, is het billijk om de juridische kosten van de noodzaak tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst met verweerster tot op zekere hoogte voor rekening van de Stichting te laten komen. De Stichting is daartoe mede op grond van goed werkgeverschap verplicht. Verweerster heeft uiteraard getracht zich in de gegeven omstandigheden zo goed mogelijk te verweren tegen de gevraagde ontbinding. Dat zij daarin geen succes heeft gehad doet er niet aan af dat zij goede gronden had om dat te proberen gelet op de voor haar op het spel staande belangen. De Stichting wordt veroordeeld aan verweerster een vergoeding te betalen in haar kosten van rechtsbijstand van € 30.000,-- inclusief BTW.
- 5.11 Uit de beslissing in conventie vloeit voort dat de vordering in reconventie moet worden afgewezen. Uit de beëindiging van de arbeidsovereenkomst per 1 mei 2021 vloeit voort dat verweerster er onvoldoende belang bij heeft om voor de resterende arbeidsduur nog tot haar werkzaamheden te worden toegelaten. Dat zou het noodzakelijk proces van herstructurering van het specialisme kinderneurologie in het ziekenhuis van de stichting ook te zeer doorkruisen. Aangezien de vordering in reconventie ten nauwste met de vordering in conventie samenhangt en nauwelijks zelfstandige betekenis heeft, ziet het Scheidsgerecht geen aanleiding om apart kosten voor de reconventie in rekening te brengen. Het voorschot in reconventie zal aan verweerster worden terugbetaald.

6. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis naar de regelen des rechts in conventie en in reconventie:

- 6.1 De arbeidsovereenkomst tussen de Stichting en verweerster wordt ontbonden met ingang van 1 mei 2021.
- 6.2 De Stichting wordt veroordeeld aan verweerster een bedrag te betalen van € 92.743,08 bruto ten titel van transitievergoeding.

- 6.3 De Stichting wordt veroordeeld aan verweerster een bedrag te betalen van € 30.000,- inclusief BTW ter zake van kosten van rechtsbijstand.
- 6.4 De kosten van het Scheidsgerecht moeten door de Stichting worden gedragen. Die kosten worden bepaald op € 8.570,87 en zullen op het gestorte voorschot worden verhaald.
- 6.5 Al hetgeen overigens, meer of anders is gevorderd wordt afgewezen.

Aldus vastgesteld te Utrecht en op 16 maart 2021 aan de partijen verstuurd.